

Brandes: Jeg beundrer den høitærede Indenrigsminister. Dette Forslag er stift imod det, han fremsatte i det andet Thing, og han kunde ikke have forsvaret sit eget Forslag med mere Varme end den, hvormed han forsvarede dette Forslag. Jeg vilde ønske, at det maatte gaa paa samme Maade i andre Sager. Den høitærede Minister siger, at Lovforslaget ikke dreier sig om Andet end 25,000 Kr. til en Konkurrence. Det er en Feiltagelse, hvis der i det Hele taget skal lægges nogen Vægt paa § 1, hvori der staar, at Slotsbygningen skal efter Gjenopførelsen omfatte de og de Lokaler. Vi binde os dog derved til en bestemt Anvendelse af Slotsbygningen, og selvfølgelig binde vi os til mere end 25,000 Kr. til en Konkurrence. Den høitærede Minister sagde over for mig, at man jo her i Landet tidligere har haft en saadan Bygning som den, man nu foreslaar, en Bygning, omfattende Lokaler for saa forskellige Institutioner som Høiesteret, Rigsdagen og Kongen. Ja, det er ganske sandt, det har man tidligere haft; men fordi man tidligere har haft det, er der jo — tilmed naar det er godtgjort, at det ikke var saa særdeles heldigt — ikke nogen Grund til at være saa konservativ, at man bliver staaende derved, særlig er der ikke nogen Grund dertil, naar man lægger Vægt paa kunsteriske Hensyn. Det har jo dog aldrig været Meningen, da Christiansborg Slot blev bygget, at det skulde afgive Lokaler for Rigsdagen; Forholdet var jo det, at da man trængte til Lokaler for Rigsdagen, tog man dem, hvor man kunde faae dem. Men helt anderledes stiller Sagen sig, naar man nu saa lang Tid efter skal gaa til at indrette passende Lokaler for Rigsdagen, saa synes jeg dog, man maatte kunne anvende noget Andet dertil end en Fløi af en Kongeborg, som skal opføres. Den Bygning, som skal opføres, vil i al Evighed ikke blive Andet end et Slot, og jeg synes ikke, der er nogen Mening i, at Rigsdagen skal bo i et Kongeslot. Hvad Høiesteret angaar, skal jeg gjerne indrømme, at der maasse ikke er Grund til at lægge særlig Vægt paa denne Institution i saa Henseende, idet den jo ganske vist ikke trænger til særlig store Lokaler i en egen Bygning; men i og for sig er det dog ganske urimeligt, at Høiesteret skal være i et Kongeslot; det vilde dog f. Ex. være meget rimeligere, om man fandt Plads til Høiesteret i det nye Raad- og Domhus, som skal bygges. Det er nu det Mindste af Sagen. Det, som for mig er det Vigtigste, er, at vi ikke binde os til Noget som helst, som vi bagefter ville

komme til at fortryde; og i saa Henseende er jeg ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Jeg synes, det kan være her i Folkethinget som i Landstinget, at mulig Høre og Venstre kunde blive enige om noget Modsat af det, den høitærede Minister foreslaar. Jeg tror, det vilde være uheldigt, at vi kom til at forsinke Sagen, og at vi, hvis det virkelig skete, fik det her Foreslaede. Thi fik vi en saadan Bygning, vilde vi her i Kjøbenhavn faae endnu en grim Bygning, en uheldig, ukunstnerisk og rimeligvis uhenigtsmæssig Bygning til offentlige Institutioner. Hvis dette ikke er Formaalet, synes jeg ikke, man skal tage Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger.

Sold: Jeg skal give den ærede sidste Taler Medhold i, at Lovforslaget kunde trænge til en Forandring i redaktionel Henseende, thi naar man læser § 1 i og for sig, maa jeg give det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at den efter en almindelig Opfattelse maa forstås saaledes, at man derved har bundet sig til, hvis Christiansborg skal gjenopføres, at opføre den paa en bestemt Maade, saa at man altsaa, hvis de indkomne Planer ikke blive approberede, maatte vedtage et nyt Lovforslag. Saaledes maa § 1 i og for sig forstås. Men saa er der ikke anden Vej at gaa end at gaa til Overkriften, „Forslag til Lov om Tilveiebringelse af Tegninger og Forslag til Gjenopførelsen af Christiansborg Slot“, og saa kan man jo nok komme til et andet Resultat (Indenrigsministeren: Ja). Ja naar det altsaa er Meningen med Lovforslaget, som staar i Titelen, saa er ganske vist Lovforslaget ikke heldigt affattet; men saa vilde det jo heller ikke være vanstelig at komme til en noget tydeligere og klarere Bestemmelse i saa Henseende. Iøvrigt kan jeg dog ikke være ganske enig med det ærede Medlem, idet jeg synes, at dette Lovforslag har eet Fortrin, og det er det, at det tager Sigte paa noget Bestemt. Hvis Lovforslaget vedtages, og hvis Meningen med det er den, som jeg nu hører, vil man ikke binde sig; men man vil dog begynde paa Sagen med en bestemt Plan for Die, og jeg tror ingenlunde, det vil forsinke Sagen, hvis man gaar den Vej, Lovforslaget anviser, jeg tror tværtimod, at det vil bringe Sagen hurtigt til en Afgjørelse. Hvad enten Tegningerne blive forfaste eller approberede, vil den Omstændighed, tror jeg, at vi nu have haft dette ene Formaal for Die, meget hurtigere føre til en Afgjørelse, end om man gjenoptog Sagen paa det Grundlag, hvorpaa man allerede een Gang har haft den, og som man